

at Supplementperioden er udløben. Sidste Gang var den 10de November 1862 da der blev forelagt en Tilleggsbevillingslov, gjældende for Finantsaaret 1861—62. Efter den Tid er der ganske vist fremkommet et Tilleggsbevillingslovsforlag efter selve Finantsaarets Udløb, det vil sige efter 1ste April, men dog i Mai Maaned, saaledes at Beløbet kunde komme til Udbetaling i Supplementperioden, men det var jo under ganske særlige Forhold, at den fremkom, idet det var et særskilt Lovforlag, som Thinget fandt det rettest blev omstøbt til en Tilleggsbevillingslov. Jeg ser ikke nogen rimelig Grund og har heller ikke hørt nogen Grund angivet til, at man nu skulde gjenoptage den ældre Praxis, og der er heller ikke fra den ærede Ordføres Side eller i Betænkningen fra Udvalgets Flertal fremkommet nogen særlig Begrundelse, hvorfor et Tilleggsbevillingsforlag for 1880—81 skulde bringes frem, saa længe efter at Finantsaaret er helt afsluttet. Den Klassifikation af Posterne paa Tilleggsbevillingslovsforlaget, som Udvalgets Flertal har foretaget i Genhold til sin principielle Stilling ligeoverfor Lovforlaget har jeg altsaa for mit Vedkommende ikke nogen Grund til at følge. Jeg skal imidlertid gøre den Bemærkning, at der er jo en meget stor Del af de Bevillinger, der ere opførte paa Forlaget, og som Udvalgets Flertal foreslaar udstøbte, der ikke have nogen særdeles stor Betydning for Regjeringen. Det gjælder jo saaledes om de store Beløb, der allerede ere afholdte, og hvor Bevillingen altsaa, forekommer det mig, nærmest maa betragtes som en Decharge, given forud for Statsrevisionens Undersøgelse. Jeg har allerede tidligere flere Gange haft Anledning til at udtale, at jeg ikke ser, at man fra Regjeringens Side kan gjøre nogen alvorlig Modstand mod, at der overhovedet udstydes paa Tilleggsbevillingen Poster af den Bestaaenhed. Der er en anden Gruppe af udstudte Bevillinger, om hvilke noget Sagnende kan siges for mit Vedkommende. Det vil jo let ses, at ved den Fremgangsmaade, Udvalgets Flertal har foreslaaet, at der skal udstydes af dette Tilleggsbevillingsforlag Alt, hvad der har haft Plads paa Tilleggsbevillingsforlaget for 1880—81, vil der blive udstudt af Tilleggsbevillingen et ikke ganske ringe Beløb, omtrent 150,000 Kr., af saakaldte Genbevillinger, Bevillinger, der have været givne paa tidligere Finantslove, men ikke ere opbrugte, og som derfor forlanges bevilgede igjen paa Aarets Finantslov eller paa det kommende Aars Tilleggsbevillingslov i Genhold til den Doktrin, der med stor Styrke er bleven gjort gjældende fra dette Things Side i sin Tid. Skulde man altsaa fra dette Things Side rent opgive det Forlangende om, at engang bevilgede Summer, som ikke ere komne til Anvendelse i det foregaaende Finantsaar, gjenbevilges, eller man skulde finde, at man paa Grund af det ganske særlige Forhold, at der ikke er kommen nogen Til-

leggsbevillingslov istand for det foregaaende Aar 1880—81, i dette enkelte Tilfælde ville opgive Gjennemførelsen af den gamle Folkethingspaastand om Nødvendigheden af Genbevillingerne, ser jeg i Virkeligheden ikke, at der er nogen Grund for Regjeringen til med stor Styrke at modsætte sig det. Men ved denne Udkastning en blc af de tre Grupper, som Udvalgets Flertal har benævnet med A, B, og C., gaar der Udskilt med, som Regjeringen paa ingen Maade med Eiggylbdighed kan se forjødte, og med Hensyn til disse Bevillinger — Bevillinger af Beløb, der endnu ikke ere brugte, og som det af Regjeringen maa anses for at være af Vigtighed at faae bevilgede — maa Regjeringen selvfølgelig, naar Things Flertal følger Udvalgets Flertal i Gjennemførelsen af den store Udkastningsforretning, forbeholde sig at søge dem bragt tilstede igjen, forsaavidt Regjeringen anser dem for at være af tilstrækkelig Vigtighed dertil, være sig nu ved at stille Ændringsforlag til dette Lovforlag, eller, hvad jo ogsaa er muligt for en Del af disse Beløbs Vedkommende, ved at stille Ændringsforlag til Finantsloven for næste Aar. — Da ikke noget af de Ændringsforlag, som ere stillede til den Del af Lovforforlaget, som Udvalgets Flertal kalder D., har nogen særlig Betydning for mig som Finantsminister, skal jeg altsaa forbigaa dem.

Bajer: Jeg skal ikke komme ind paa den finantslovlige ABC, som Udvalgets Flertal her med Rette mener, at vi bør indøve. Jeg skal med andre Ord ikke blande mig i Forhandlingen om, hvad der her anses for Hovedspørgsmaalet. Jeg vender tilbage til en enkelt Sag, som jeg fremdeles savner Oplysning om, og som jeg omtalte her, da dette Lovforlag var til 1ste Behandling den 30te Januar. Jeg tror, det er Ret, naar et Medlem ikke er istand til at kunne indtage sin Stilling til en Sag, fordi han savner tilstrækkelige Oplysninger, saa at spørge derom. Der findes nemlig omtalt i Lovforlaget Udgifterne til Katedronningens og Arveprindsessens Bisættelse, hvortil er medgaaet henved 50,000 Kr., og der er blevet oplyst derom i Bemærkningerne, at dette Beløb var afholdt efter de hidtil fulgte Regler. Jeg tillod mig, som det vil kunne ses i Tidenden Sp. 1019, at spørge, hvad der forstaaes ved de hidtil fulgte Regler, og hvorvidt de ogsaa ansaas anvendelige i Fremtiden. Den høitærede Finantsminister svarede, at han vilde meddele Udvalget Oplysninger derom. Det er imidlertid meget lidt og for mig utilfredsstillende, hvad jeg kan luse af Udvalgets Betænkning, hvor der under Nr. 16 findes bemærket, at „ved Samraad med Udvalget har Finantsministeren oplyst, at disse Udgifter udgjøre endel af Begravelsesomkostningerne, svarende til, hvad der ved tidligere Seiligheder er udredet af Statskassen; og at de i Genhold til kongelige Resolutioner ere afholdte paa forventet